

1. Ó, Jé-zus, ár-va csend-ben az aj-tón kí-vül állsz,

Be-jön-nél már, de né - mán kulcs-for-du-lás-ra vársz.

Mi mondjuk, hogy mi - énk vagy, te vagy a név, a jel:

Ó, szégyen, hogy te légy az, a - ki-nek vár-ni kell.

2. Ó, Jézus, most kopogtatsz, sebhelyes még a kéz;
Könnymarta kedves arcod oly búsán intve néz.
Ó, áldott, drága jóság, mely ennyit tűrve vár!
Ó, bűnök szörnyű bűne, mely téged így kizár!
3. Ó, Jézus, szólsz, s a szívhez a szó szelíden ér:
„Így bánsz velem? Teérted hullt testemből a vér!”
Bús szégyennel behívunk, az ajtónk nyitva már.
Jöjj, Jézus, jöjj, ne hagyj el, a szívünk várva vár!